

[Arbejds- og socialministeren.]

tisk styrede lande, at man ved et nært samarbejde undgår de ting, man i diktaturlandene har været udsat for. Baggrunden for de bestræbelser, der har resulteret i affattelsen af den foreliggende konvention, har været et ønske om at sikre menneskerettighederne, som også de øvrige ordførere stærkt understregede.

Jeg beder som sagt om, at drøftelsen af enkeltheder kan blive henlagt til et udvalg, hvis tinget beslutter at nedsætte et sådant.

Alfred Jensen: Jeg fik ikke noget svar på de spørgsmål, jeg stillede til ministeren, og det var måske heller ikke muligt med så kort varsel at svare mig; ministeren havde vel simpelthen ikke det materiale til sin rådighed, som er en forudsætning ved afgivelsen af et sådant svar.

Derimod udtalte ministeren sig om det, der er sket i Frankrig, på en måde, som om der skulle være tale om, at organisationerne blev sat ud af spillet. Det kan jo ikke være rimeligt at sammenligne det med det, der skete under fascismen. Det, der er sket i Frankrig, er, at en international faglig organisation, der i henhold til bestemmelsen i artikel 3 selv har udarbejdet sine love og vedtægter, selv har valgt sine repræsentanter, selv bestemmer sin administration, selv udformer sine programmer, er blevet frataget retten til at have sæde i landet. Der står i artikel 4, at man ikke administrativt må opløse eller suspendere organisationen — det er ganske vist ikke det, der er sket —, men administrativt har man kastet en international organisation ud.

Hvis man endelig skal drage sammenligning, så er det, der er sket i Frankrig, netop det, som nazisterne og fascisterne gjorde sig skyldige i, anslag mod arbejderne organisationsret. Altså det, som vi skal vedtage denne konvention for at sikre, det begynder de andre, som siges at være forsvarere for demokratiet, at underminere med administrative foranstaltninger, for det kan ikke nytte noget, at man kommer og siger, at arbejderne skal have ret til at organisere sig, men de må ikke have lov til at bestemme, hvem der skal være i ledelsen, hvilke formål deres organisationer skal have, og hvilken administration de skal have. Det er jo sikret efter artikel 3, og så må regeringerne i de forskellige lande også overholde disse bestemmelser ved ikke at træffe administrative foranstaltninger derimod.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Som jeg sagde før, er jeg selvfølgelig

glad for, at også det ærede medlem hr. Alfred Jensen og det ærede medlems parti — således forstod jeg det — vil stemme for det foreliggende forslag til beslutning. Jeg ønsker ikke at bevæge mig ind på de franske forhold, min indsigt slår ikke til her, men jeg vil gerne sige, at enhver stemme, der afgives for den beslutning, der er forelagt her, også det ærede medlems, tages til indtægt for den opfattelse, at man fordømmer statsmagtens indgreb både i fascistisk styrede lande, i nazistisk styrede lande og i andre lande af diktaturpræget karakter, som man vel også kan se rundt om i verden, hvis man lader blikket løbe rundt. Synspunktet er, at det, der bliver vedtaget her, er et værn for demokratiet mod diktaturene; derfor takker jeg det ærede medlem for tilslutningen og for, at også hans og hans partis stemmer afgives for forslaget sammen med vore.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg synes, det er en underlig ulden façon, ministeren omtaler det, der er sket i Frankrig, på. Det, der er sket her, er slet og ret det, at man ikke har noget at indvende mod de faglige organisationers lovlige virksomhed; de faglige organisationer eksisterer med fuld ret i Frankrig, men den internationale organisation, som de er tilsluttet, og som havde sit hovedsæde der, den kaster man administrativt ud. Man begrænser altså demokratiet, organisationsfriheden for arbejderne, og hvis der skal være nogen mening i at vedtage en sådan konvention her, hvis der skal være nogen mening i talen om at beskytte organisationsretten for arbejderne, så må man tage afstand fra det, den franske regering har gjort sig skyldig i ved administrativt at kaste en organisation med 70 mill. mennesker ud af landet.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget. Jeg ved ikke, om der er foregået dette eller hint i Frankrig, men jeg vil gentage overfor det ærede medlem min glæde over, at det ærede medlem efter at have sat sig ind i sagen sluttede sine bemærkninger med at sige, at det ærede medlem og hans parti vil stemme for gennemførelsen af dette forslag, idet det ligger klart for enhver, at meningen med det er at skabe et værn for demokratiet og tage afstand fra voldelige indgreb, således som diktaturlandene ofte har praktiseret.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Når ministeren ikke er bedre inde i forholdene i Frankrig, end han